

N:o 65.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 maj 1900.
— — — — Andra Kammaren den 8 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående tillägg till 11 kap. strafflagen.

(Lagutskottets utlåtande n:o 38.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har enskild motionär väckt förslag om sådant tillägg till 11 kap. strafflagen, att fridsbrott vid möten för behandling af gemensamma angelägenheter måtte med straff beläggas.

Riksdagen har funnit denna framställning vara förtjent af beaktande. Riksdagen hyser nemligen den uppfattningen, att gällande lagstiftning, i hvad densamma stadgar straffrättsligt skydd mot störande eller förargelseväckande uppträdande vid sådana tillfällen, då ett flertal personer kommit tillsammans för någon gemensam angelägenhets skull, eger allt för ringa räckvidd och ej kan anses motsvara de kraf, som rättmätigt böra uti ifrågavarande afseende ställas på densamma.

För närvarande är det egentligen endast sammankomster för gemensam andaktsöfning och sammankomster, der allmänt ärende förehafves, som äro omhägnade med särskildt fridsskydd. Denna begränsning är, efter Riksdagens mening, alldeles för snäf under nutida förhållanden, sedan föreningslivet tagit ett mäktigt uppsving och blifvit en framträdande faktor i vårt

sociala lif och tendenserna till sammanslutning på olika områden och för skiftande ändamål äfven i öfrigt väsentligen stegrats emot hvad förr var fallet.

Lösningen af frågan, i hvad mån en utvidgning af fridsskyddet bör genomföras och till hvilka arter af sammankomster detta skydd lämpligen må utsträckas, är emellertid förenad med åtskilliga svårigheter. Å ena sidan gäller det att undvika, att fridsskyddet utsträcket till andra sammankomster än sådana, hvilkas syfte har det sedliga berättigande, som måste utgöra vilkoret för statens bistånd till dess uppnående; å andra sidan måste tillses, att fridsskyddet gifves så allmän affattning, att ej någon olikhet kommer att i fråga om fridsskydd förefinnas mellan sammankomster för i sedligt hänseende lika berättigade syften.

Då frågan sålunda kräfver en ingående utredning, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, i hvad mån det skydd mot störande och förargelseväckande uppträdande, som uti 11 kap. strafflagen tillerkänts sammankomster för gemensam andaktöfning, äfvensom möten, der allmänt ärende förehafves, må till andra möten och sammankomster utsträckas, samt för Riksdagen framlägga det förslag till lagändring, hvartill förhållandena kunna gifva anledning.

Stockholm den 8 maj 1900.

Med undersåtlig vördnad.